

ΠΑΙΔΙΟΙ ΚΑΙ ΝΕΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΜΑΣ

ΚΑΛΚΑΛΙΣΤΡΑΤΟΣ & ΠΡΟΚΛΑ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Επιμένω η πρώτη μέρα της μεγάλης γιορτής. Οι κρυμμένες άνοιξινα στον στο λούπ την εναρξη των πρώτων κλεψών άγνων, των μουσικών. Ο Καλλιτρίτης τους παρακολούθησε μαζί με την οικογένεια του Ίερουμου που στο ίδιο. Εκεί, οι καταλλήλως φοροακτίες της ανουσίας σε ουδού ασυμ με την υποστονία των μουσικών φούγγων που ξεκινούσαν με τωση άπαλη άργητρία από τά εργατιές που άγανίζονταν, έκστασις στάνων τους παρασημασιών. Κ' έτσι τελειώναν άποσημασμένον και τά θραυτα. Ήταν κάποια κολλογαρωτά φανώματα πηλίνα άγρια με λαδί θγαλένο από τις έρετες έλης της Άκρόπολης.

Πολύ απλά τά έπιλάθω σεσ, καλέ μου άρχοντα, παρατήρησε ο Καλλιτρίτης.

— Κι' όμως, άπάντησε ο Ίερουμου, πόσους κόπους καταβόλησαν για να προσημασθώ και πόσο άγονιες δοκιμάσαν, αυτό όλοι, που άγωνίζονταν για ν' άποκτησουν το τόσο άπαλό από θραύετα. Είν' άλληση, σκούπετο, πός η Πάριος φρονίση με προσημαστέ άπόλητες στις άμοιές κάθε λαβητικής νίκης με άνοι λερήματα πάλι λέγοντας πως αυτές άντιστραμμένον λαδί, άπό τώσ... προσημαστικές έλης της Παιδείας.

— Με τό ίδιο έπιεδέρον παρακολούθησε ο Καλλιτρίτης τους άγόνες της δεύτερης και της τρίτης ημερας, τους άθλητικούς και τους πτητικούς, μόνος αυτή η φορμή. Όταν έδωσαν κ' αυτό ο Καλλιτρίτης καταθέτων θραυτο καί Γυμναστήριον των άρματοβρονιών για να καταπολησθί στίς τελευταίεσ, λεπτομέρειες του άγώνιστος έτους που δόε γίνεται χόρος στις χαμλέες πλαγίες της Άκρόπολης. Την άλλη μέρα τά έπιπέδισε της ικανότητές του σ' ένα πλάγιον άνακίπο από Έλληνας και βαρβάρους.

Πολυβόηρον άνάετες έκείνη η μέρα του Ίουλιου. Λίγα σνέρα έτραχαν στον άφαντό άν άόλεμασ καταθέτων από άριστη έπισημασσία. Κάθεσ πρόσημασται κ' έρεπαν κατά την νήσο, έβειξαν τό τοπίο, πότε δόλοθο, πότε σκοτεινό. Οι ορέες έπρεσαν στις πλαγίες του ίερου άρχοντος και τις άκαυμάτιστες έρετες προέβησαν έπασε τώσ άκαύματωσ ζωροασημασμένες με μύριον τούσ του πρώτου, του κασταίου, του κριχίου θγαλέμενος, θραυρές, άπό τό άπέδιξο χέρι ένος θεϊκού ζωγράφου.

— Με τό χαρμάνια κλαράσ πρήξη έρεπαν για να καταθέσθη θέσει μπροστά στις πλαγίες αυτές. Ως τό μεσημέριο άόσος χόρος γύρω από την Άκρόπολι φανόταν κινήμενος με μίρια χρωματιστα με μύρια πορπείσ εξακαρητί θέση έπιστεσ η οικογένεια του Άρεοπαγίτη, κοντά τους άρχιους έλης της Πολιτείας. Ήταν η πιο ένδεικφέρουσα ήμερα τών άγώνων.

Ο Καλλιτρίτης σ' αυτόν τό διάστημα, θρισκόταν κίλως στό Γυμναστήριον και περιέμε, μαζί με τους άλλους έπιλεγμένους συνημοστούς του τό στήθημα του ξεκινούστων, έκείνο, όμως, άφορμώσ τά έρετα η άγανία τών έπιγες. Κάτω, νά, τ' άποσημασθη έρασοσ κάποια και άκόναισον στον υπέστυον τών άγώνων, την εναρξη τους. Σέ λίγο, άκού-

(Συνέχεια εις την 4ην Σελίδα)

ΓΙΟΡΤΕΣ ΛΟΓΟΥ & ΤΕΧΝΗΣ ΣΤΗΝ ΛΕΥΚΑΔΑ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Σύστασιμος και γεμάτος συγκίνηση άρβαν όλοι οι Λευκαδίτες να συμμετάσχουν στην τελετή των άποκαλυπτηριών του Άγγελου Σικελιανού. Λεγεώνες κρυπές Λευκαδιοπολίτες ντυμένες με κάσταρονες Έλληνικούς χιτώνες και με τά κασταύματα ή μαλλίτια τους χτενισμένα σών της Άρετίμενής τό περφόσνο Έλληνικό κεφάλι, πλίσσιοναν την μαρμαρίνη στήλη που ήταν τοποθετημένη η προσημή. Πιο πέρα υπεστήθη συγκίνηση και παράπονο για την άπρόσημη μοσηδιά των, γλυκαία και γλυκομυλήτη η γυναικάς που άδέχαστου ποιητή η Έύα Σικελιανού. Κοντά της, ό γνωστός γλύπτης και Πρωταρχης της Σχολής Καλών Τεχνών Παπάς, δημιουργός και διαρτητής της θαυμασίας προσημής, πίσω από τά μαύρα γυαλιά του κρυβόντας κάθε έκφραση και αίσημα για την ξεχωριστή ημέρα.

Σάν τέλειος η τελετή ένας παλίνσυσμαστικός και φίλος του ποιητή, άπήγγειλε στίχους του άριερωσμένου στον τιμιώμενο ποιητή, με ραγιώμενη φωνή άπό συγκίνηση και άπό τά χρόνια που τό στέφανον τη δύναμη της νιότης.

— Ανάμωσα της πολλές έκδηλώσεις του Φεστιβάλ της Έπιφανίας...

Έγκαινιάζουμε άπό σήμερα μία στήλη για τό Θέατρο. Ο πατριότις και ανεργητής Πλάτων Β. Μουσιός, εισηγητής της δραματολογίας του έλευθερού άρχοντα, θά γράφη για τους άναγνώστες μας σε κάθε φύλλο και μία άνάλυση του κολλώτου έργου που θά παιέται στά χειμώνα.

ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΗΣ ΧΩΡΙΣ ΑΠΟΚΡΕΥΞΕΣ

Ο Άνούγι είναι ίσως ο μόνος θεατρικός συγγραφέας που διατήρησε τό σκίτηρα στη Γαλλική σκηνή — ίσως σ' όλες τις σκηνές — στις δύο μεταπολεμικές περιόδους και του Α' και του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Όχι μόνο για την άγέρστατη ποιότητα της πέννας του αλλά και γιατί έχει έναν τρόπο να έκφράζει την πικρα από την διάσωση των έλπιών των δύο πολεμών, καθολικά άποδοτικό. Ο Άνούγι δεν άποστηρίζει καμιά φιλοσοφική θέση, δεν έχει να προσφέρει ούτε νομίζοι ότι πιστεύει σε καμιά λύση, γι' αυτό και είναι στή βάση του άπασιόδοξος. Άν η αστύρα του έχει παραμείνει μόνο πικρή και όχι μνηστικη, τότε αυτό έχει παραμείνει άνθρωπος, δηλ. άνθρωπος με άνθρωπία.

Στα Ταξειδιώτη είναι η μοναδική φορμή που προσφέρει μία κάθαρση με λίστη. Το χιλιοπαρμένο θέμα του φανόταρο που έχει χάσει τη μνήμη του και γράχει χωρίς οικογένεια, ο Άνούγι το έχει, πολύ σαστά, παντρέμει δώο το ψυχαναλυτικό θέμα της διπλής προσοικιότητος.

Είναι γνωστή η θεωρία ότι η ψυχική του παιδίος είναι ένας μαρτυρητικός όπυο στην φανερή έπιφανεία καταγράφονται οι τάσεις που έπιταρτούν και στην πίσω πλευρά, την άφανή, περιώνυμη πρέσβεια που έχουν καταστήσει... Δέν είναι ο Καλλιτρίτης, Παρθένια μου Άδριανά, έκανε μ' ανακομφισ, σ' εύχαριστώ που δεν είναι έκείνη. Άλλά γιατί εύχαριστώσ, άναρωτιέθηκε τέλος και άόκωσας τά χέλια της.

Η Άκνίκω άποφορημένη στην πραγματική έκείνη σκηνή που έδιδότανον μπροστά τους, δεν πρόσφερε τά μονολογια της Πρόκλας και την ταρική της.

Στό μεταξύ άρασαν να ξεκολώσουν. Ο Καλλιτρίτης σ' αυτόν τό διάστημα, θρισκόταν κίλως στό Γυμναστήριον και περιέμε, μαζί με τους άλλους έπιλεγμένους συνημοστούς του τό στήθημα του ξεκινούστων, έκείνο, όμως, άφορμώσ τά έρετα η άγανία τών έπιγες. Κάτω, νά, τ' άποσημασθη έρασοσ κάποια και άκόναισον στον υπέστυον τών άγώνων, την εναρξη τους. Σέ λίγο, άκού-

οιακής πόλης γιορταστική και τά 150 χρόνια από τις γεννησους του μεγάλου Ουγγαρέμου συνθέτου Φρανκ Λίστ. Ομήςλος η διακεκριμένη μουσικόλογος Άθ. Σπανοδι και έπεισε έργα Λίστ η έκλεκτή πιανίστα Μ. Χαροβίργου-Σιγόρα. Δέν παραλείπο να έκφράσοσ κί έδο τον θαυμασμό μου, για την άπρόσημη μουσική άφισημασται που δημιούργησε η Κωσταντοβίργου με άπό τά πιο ξεχωριστά πιάνα που έχω άκούσει προσημή στό ζωί μου. Αυτή είναι η δημιουργία!

Η Διεθνής Έκθεση ζωγραφικής έλεγε αούθα έπιτυχία και η Έλληνική αούθα ξεχώρισε σε τέχνη και φαντασία. Διακρίθηκε και θραυτα στους συμματρήτους μας, μεταξύ τών όποιων η νέα ζωγράφος Λάντα Κασταύ - Λαμπρου.

Ίσως να μην πρέπει να παραλείπω — προς όλο που δόε έπισημοσάσ — τον δική μου δικηστού στο τραγούδι, έινοσους Τ. Ρεσούτ με έργα έβκαν και Έλληνας συνθέτων, όπιν στην συνοδεία του πιανίστα της Δυρκής Σκηνής Στ. Κρητικού. Τόρα πός κί έγώ τό καταφέρω με τό ίδιο ξεχωριστά πιάνο; Ε' εύτυγχάς υπάρχει και ο Θεός της Μουσικής προστάτης μας!

ΜΥΡΤΣ ΔΟΥΛΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΛΑΝΤΖΗΣ

ΕΡΓΟΛΑΒΟΣ ΜΩΣΑ-ΓΙΩΝ ΔΑΠΕΔΩΝ

ΑΓ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΑΓ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ 13 ΤΗΛ. 463.224

ΑΡΑΠΕΤΡΙΩΝΑ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Εγκαινιάζουμε άπό σήμερα μία στήλη για τό Θέατρο. Ο πατριότις και ανεργητής Πλάτων Β. Μουσιός, εισηγητής της δραματολογίας του έλευθερού άρχοντα, θά γράφη για τους άναγνώστες μας σε κάθε φύλλο και μία άνάλυση του κολλώτου έργου που θά παιέται στά χειμώνα.

ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΗΣ ΧΩΡΙΣ ΑΠΟΚΡΕΥΞΕΣ

Ο Άνούγι είναι ίσως ο μόνος θεατρικός συγγραφέας που διατήρησε τό σκίτηρα στη Γαλλική σκηνή — ίσως σ' όλες τις σκηνές — στις δύο μεταπολεμικές περιόδους και του Α' και του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Όχι μόνο για την άγέρστατη ποιότητα της πέννας του αλλά και γιατί έχει έναν τρόπο να έκφράζει την πικρα από την διάσωση των έλπιών των δύο πολεμών, καθολικά άποδοτικό. Ο Άνούγι δεν άποστηρίζει καμιά φιλοσοφική θέση, δεν έχει να προσφέρει ούτε νομίζοι ότι πιστεύει σε καμιά λύση, γι' αυτό και είναι στή βάση του άπασιόδοξος. Άν η αστύρα του έχει παραμείνει μόνο πικρή και όχι μνηστικη, τότε αυτό έχει παραμείνει άνθρωπος, δηλ. άνθρωπος με άνθρωπία.

Στα Ταξειδιώτη είναι η μοναδική φορμή που προσφέρει μία κάθαρση με λίστη. Το χιλιοπαρμένο θέμα του φανόταρο που έχει χάσει τη μνήμη του και γράχει χωρίς οικογένεια, ο Άνούγι το έχει, πολύ σαστά, παντρέμει δώο το ψυχαναλυτικό θέμα της διπλής προσοικιότητος.

Είναι γνωστή η θεωρία ότι η ψυχική του παιδίος είναι ένας μαρτυρητικός όπυο στην φανερή έπιφανεία καταγράφονται οι τάσεις που έπιταρτούν και στην πίσω πλευρά, την άφανή, περιώνυμη πρέσβεια που έχουν καταστήσει... Δέν είναι ο Καλλιτρίτης, Παρθένια μου Άδριανά, έκανε μ' ανακομφισ, σ' εύχαριστώ που δεν είναι έκείνη. Άλλά γιατί εύχαριστώσ, άναρωτιέθηκε τέλος και άόκωσας τά χέλια της.

Η Άκνίκω άποφορημένη στην πραγματική έκείνη σκηνή που έδιδότανον μπροστά τους, δεν πρόσφερε τά μονολογια της Πρόκλας και την ταρική της.

Στό μεταξύ άρασαν να ξεκολώσουν. Ο Καλλιτρίτης σ' αυτόν τό διάστημα, θρισκόταν κίλως στό Γυμναστήριον και περιέμε, μαζί με τους άλλους έπιλεγμένους συνημοστούς του τό στήθημα του ξεκινούστων, έκείνο, όμως, άφορμώσ τά έρετα η άγανία τών έπιγες. Κάτω, νά, τ' άποσημασθη έρασοσ κάποια και άκόναισον στον υπέστυον τών άγώνων, την εναρξη τους. Σέ λίγο, άκού-

οιακής πόλης γιορταστική και τά 150 χρόνια από τις γεννησους του μεγάλου Ουγγαρέμου συνθέτου Φρανκ Λίστ. Ομήςλος η διακεκριμένη μουσικόλογος Άθ. Σπανοδι και έπεισε έργα Λίστ η έκλεκτή πιανίστα Μ. Χαροβίργου-Σιγόρα. Δέν παραλείπο να έκφράσοσ κί έδο τον θαυμασμό μου, για την άπρόσημη μουσική άφισημασται που δημιούργησε η Κωσταντοβίργου με άπό τά πιο ξεχωριστά πιάνα που έχω άκούσει προσημή στό ζωί μου. Αυτή είναι η δημιουργία!

Η Διεθνής Έκθεση ζωγραφικής έλεγε αούθα έπιτυχία και η Έλληνική αούθα ξεχώρισε σε τέχνη και φαντασία. Διακρίθηκε και θραυτα στους συμματρήτους μας, μεταξύ τών όποιων η νέα ζωγράφος Λάντα Κασταύ - Λαμπρου.

Ίσως να μην πρέπει να παραλείπω — προς όλο που δόε έπισημοσάσ — τον δική μου δικηστού στο τραγούδι, έινοσους Τ. Ρεσούτ με έργα έβκαν και Έλληνας συνθέτων, όπιν στην συνοδεία του πιανίστα της Δυρκής Σκηνής Στ. Κρητικού. Τόρα πός κί έγώ τό καταφέρω με τό ίδιο ξεχωριστά πιάνο; Ε' εύτυγχάς υπάρχει και ο Θεός της Μουσικής προστάτης μας!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΛΑΝΤΖΗΣ

ΕΡΓΟΛΑΒΟΣ ΜΩΣΑ-ΓΙΩΝ ΔΑΠΕΔΩΝ

ΑΓ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΑΓ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ 13 ΤΗΛ. 463.224

ΑΡΑΠΕΤΡΙΩΝΑ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΚΥΤΗΡΙΟΝ

ΟΥΡΥΧΑΛΚΟΥ, ΚΥΤΟΣΙΑΦΡΟΥ

ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΟΥ ΑΓΡΥΠΙΟΥ & ΥΙΟΥ

ΑΙΤΑΙΛΚΟΥ ΚΑΙ ΣΑΛΑΚΙΝΟΣ 14

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Εγκαινιάζουμε άπό σήμερα μία στήλη για τό Θέατρο. Ο πατριότις και ανεργητής Πλάτων Β. Μουσιός, εισηγητής της δραματολογίας του έλευθερού άρχοντα, θά γράφη για τους άναγνώστες μας σε κάθε φύλλο και μία άνάλυση του κολλώτου έργου που θά παιέται στά χειμώνα.

ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΗΣ ΧΩΡΙΣ ΑΠΟΚΡΕΥΞΕΣ

Ο Άνούγι είναι ίσως ο μόνος θεατρικός συγγραφέας που διατήρησε τό σκίτηρα στη Γαλλική σκηνή — ίσως σ' όλες τις σκηνές — στις δύο μεταπολεμικές περιόδους και του Α' και του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Όχι μόνο για την άγέρστατη ποιότητα της πέννας του αλλά και γιατί έχει έναν τρόπο να έκφράζει την πικρα από την διάσωση των έλπιών των δύο πολεμών, καθολικά άποδοτικό. Ο Άνούγι δεν άποστηρίζει καμιά φιλοσοφική θέση, δεν έχει να προσφέρει ούτε νομίζοι ότι πιστεύει σε καμιά λύση, γι' αυτό και είναι στή βάση του άπασιόδοξος. Άν η αστύρα του έχει παραμείνει μόνο πικρή και όχι μνηστικη, τότε αυτό έχει παραμείνει άνθρωπος, δηλ. άνθρωπος με άνθρωπία.

Στα Ταξειδιώτη είναι η μοναδική φορμή που προσφέρει μία κάθαρση με λίστη. Το χιλιοπαρμένο θέμα του φανόταρο που έχει χάσει τη μνήμη του και γράχει χωρίς οικογένεια, ο Άνούγι το έχει, πολύ σαστά, παντρέμει δώο το ψυχαναλυτικό θέμα της διπλής προσοικιότητος.

Είναι γνωστή η θεωρία ότι η ψυχική του παιδίος είναι ένας μαρτυρητικός όπυο στην φανερή έπιφανεία καταγράφονται οι τάσεις που έπιταρτούν και στην πίσω πλευρά, την άφανή, περιώνυμη πρέσβεια που έχουν καταστήσει... Δέν είναι ο Καλλιτρίτης, Παρθένια μου Άδριανά, έκανε μ' ανακομφισ, σ' εύχαριστώ που δεν είναι έκείνη. Άλλά γιατί εύχαριστώσ, άναρωτιέθηκε τέλος και άόκωσας τά χέλια της.

Η Άκνίκω άποφορημένη στην πραγματική έκείνη σκηνή που έδιδότανον μπροστά τους, δεν πρόσφερε τά μονολογια της Πρόκλας και την ταρική της.

Στό μεταξύ άρασαν να ξεκολώσουν. Ο Καλλιτρίτης σ' αυτόν τό διάστημα, θρισκόταν κίλως στό Γυμναστήριον και περιέμε, μαζί με τους άλλους έπιλεγμένους συνημοστούς του τό στήθημα του ξεκινούστων, έκείνο, όμως, άφορμώσ τά έρετα η άγανία τών έπιγες. Κάτω, νά, τ' άποσημασθη έρασοσ κάποια και άκόναισον στον υπέστυον τών άγώνων, την εναρξη τους. Σέ λίγο, άκού-

οιακής πόλης γιορταστική και τά 150 χρόνια από τις γεννησους του μεγάλου Ουγγαρέμου συνθέτου Φρανκ Λίστ. Ομήςλος η διακεκριμένη μουσικόλογος Άθ. Σπανοδι και έπεισε έργα Λίστ η έκλεκτή πιανίστα Μ. Χαροβίργου-Σιγόρα. Δέν παραλείπο να έκφράσοσ κί έδο τον θαυμασμό μου, για την άπρόσημη μουσική άφισημασται που δημιούργησε η Κωσταντοβίργου με άπό τά πιο ξεχωριστά πιάνα που έχω άκούσει προσημή στό ζωί μου. Αυτή είναι η δημιουργία!

Η Διεθνής Έκθεση ζωγραφικής έλεγε αούθα έπιτυχία και η Έλληνική αούθα ξεχώρισε σε τέχνη και φαντασία. Διακρίθηκε και θραυτα στους συμματρήτους μας, μεταξύ τών όποιων η νέα ζωγράφος Λάντα Κασταύ - Λαμπρου.

Ίσως να μην πρέπει να παραλείπω — προς όλο που δόε έπισημοσάσ — τον δική μου δικηστού στο τραγούδι, έινοσους Τ. Ρεσούτ με έργα έβκαν και Έλληνας συνθέτων, όπιν στην συνοδεία του πιανίστα της Δυρκής Σκηνής Στ. Κρητικού. Τόρα πός κί έγώ τό καταφέρω με τό ίδιο ξεχωριστά πιάνο; Ε' εύτυγχάς υπάρχει και ο Θεός της Μουσικής προστάτης μας!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΛΑΝΤΖΗΣ

ΕΡΓΟΛΑΒΟΣ ΜΩΣΑ-ΓΙΩΝ ΔΑΠΕΔΩΝ

ΑΓ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΑΓ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ 13 ΤΗΛ. 463.224

ΑΡΑΠΕΤΡΙΩΝΑ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Εγκαινιάζουμε άπό σήμερα μία στήλη για τό Θέατρο. Ο πατριότις και ανεργητής Πλάτων Β. Μουσιός, εισηγητής της δραματολογίας του έλευθερού άρχοντα, θά γράφη για τους άναγνώστες μας σε κάθε φύλλο και μία άνάλυση του κολλώτου έργου που θά παιέται στά χειμώνα.

ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΗΣ ΧΩΡΙΣ ΑΠΟΚΡΕΥΞΕΣ

Ο Άνούγι είναι ίσως ο μόνος θεατρικός συγγραφέας που διατήρησε τό σκίτηρα στη Γαλλική σκηνή — ίσως σ' όλες τις σκηνές — στις δύο μεταπολεμικές περιόδους και του Α' και του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Όχι μόνο για την άγέρστατη ποιότητα της πέννας του αλλά και γιατί έχει έναν τρόπο να έκφράζει την πικρα από την διάσωση των έλπιών των δύο πολεμών, καθολικά άποδοτικό. Ο Άνούγι δεν άποστηρίζει καμιά φιλοσοφική θέση, δεν έχει να προσφέρει ούτε νομίζοι ότι πιστεύει σε καμιά λύση, γι' αυτό και είναι στή βάση του άπασιόδοξος. Άν η αστύρα του έχει παραμείνει μόνο πικρή και όχι μνηστικη, τότε αυτό έχει παραμείνει άνθρωπος, δηλ. άνθρωπος με άνθρωπία.

Στα Ταξειδιώτη είναι η μοναδική φορμή που προσφέρει μία κάθαρση με λίστη. Το χιλιοπαρμένο θέμα του φανόταρο που έχει χάσει τη μνήμη του και γράχει χωρίς οικογένεια, ο Άνούγι το έχει, πολύ σαστά, παντρέμει δώο το ψυχαναλυτικό θέμα της διπλής προσοικιότητος.

Είναι γνωστή η θεωρία ότι η ψυχική του παιδίος είναι ένας μαρτυρητικός όπυο στην φανερή έπιφανεία καταγράφονται οι τάσεις που έπιταρτούν και στην πίσω πλευρά, την άφανή, περιώνυμη πρέσβεια που έχουν καταστήσει... Δέν είναι ο Καλλιτρίτης, Παρθένια μου Άδριανά, έκανε μ' ανακομφισ, σ' εύχαριστώ που δεν είναι έκείνη. Άλλά γιατί εύχαριστώσ, άναρωτιέθηκε τέλος και άόκωσας τά χέλια της.

Η Άκνίκω άποφορημένη στην πραγματική έκείνη σκηνή που έδιδότανον μπροστά τους, δεν πρόσφερε τά μονολογια της Πρόκλας και την ταρική της.

Στό μεταξύ άρασαν να ξεκολώσουν. Ο Καλλιτρίτης σ' αυτόν τό διάστημα, θρισκόταν κίλως στό Γυμναστήριον και περιέμε, μαζί με τους άλλους έπιλεγμένους συνημοστούς του τό στήθημα του ξεκινούστων, έκείνο, όμως, άφορμώσ τά έρετα η άγανία τών έπιγες. Κάτω, νά, τ' άποσημασθη έρασοσ κάποια και άκόναισον στον υπέστυον τών άγώνων, την εναρξη τους. Σέ λίγο, άκού-

οιακής πόλης γιορταστική και τά 150 χρόνια από τις γεννησους του μεγάλου Ουγγαρέμου συνθέτου Φρανκ Λίστ. Ομήςλος η διακεκριμένη μουσικόλογος Άθ. Σπανοδι και έπεισε έργα Λίστ η έκλεκτή πιανίστα Μ. Χαροβίργου-Σιγόρα. Δέν παραλείπο να έκφράσοσ κί έδο τον θαυμασμό μου, για την άπρόσημη μουσική άφισημασται που δημιούργησε η Κωσταντοβίργου με άπό τά πιο ξεχωριστά πιάνα που έχω άκούσει προσημή στό ζωί μου. Αυτή είναι η δημιουργία!

Η Διεθνής Έκθεση ζωγραφικής έλεγε αούθα έπιτυχία και η Έλληνική αούθα ξεχώρισε σε τέχνη και φαντασία. Διακρίθηκε και θραυτα στους συμματρήτους μας, μεταξύ τών όποιων η νέα ζωγράφος Λάντα Κασταύ - Λαμπρου.

Ίσως να μην πρέπει να παραλείπω — προς όλο που δόε έπισημοσάσ — τον δική μου δικηστού στο τραγούδι, έινοσους Τ. Ρεσούτ με έργα έβκαν και Έλληνας συνθέτων, όπιν στην συνοδεία του πιανίστα της Δυρκής Σκηνής Στ. Κρητικού. Τόρα πός κί έγώ τό καταφέρω με τό ίδιο ξεχωριστά πιάνο; Ε' εύτυγχάς υπάρχει και ο Θεός της Μουσικής προστάτης μας!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΛΑΝΤΖΗΣ

ΕΡΓΟΛΑΒΟΣ ΜΩΣΑ-ΓΙΩΝ ΔΑΠΕΔΩΝ

ΑΓ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΑΓ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ 13 ΤΗΛ. 463.224

ΑΡΑΠΕΤΡΙΩΝΑ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Εγκαινιάζουμε άπό σήμερα μία στήλη για τό Θέατρο. Ο πατριότις και ανεργητής Πλάτων Β. Μουσιός, εισηγητής της δραματολογίας του έλευθερού άρχοντα, θά γράφη για τους άναγνώστες μας σε κάθε φύλλο και μία άνάλυση του κολλώτου έργου που θά παιέται στά χειμώνα.

ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΗΣ ΧΩΡΙΣ ΑΠΟΚΡΕΥΞΕΣ

Ο Άνούγι είναι ίσως ο μόνος θεατρικός συγγραφέας που διατήρησε τό σκίτηρα στη Γαλλική σκηνή — ίσως σ' όλες τις σκηνές — στις δύο μεταπολεμικές περιόδους και του Α' και του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Όχι μόνο για την άγέρστατη ποιότητα της πέννας του αλλά και γιατί έχει έναν τρόπο να έκφράζει την πικρα από την διάσωση των έλπιών των δύο πολεμών, καθολικά άποδοτικό. Ο Άνούγι δεν άποστηρίζει καμιά φιλοσοφική θέση, δεν έχει να προσφέρει ούτε νομίζοι ότι πιστεύει σε καμιά λύση, γι' αυτό και είναι στή βάση του άπασιόδοξος. Άν η αστύρα του έχει παραμείνει μόνο πικρή και όχι μνηστικη, τότε αυτό έχει παραμείνει άνθρωπος, δηλ. άνθρωπος με άνθρωπία.

Στα Ταξειδιώτη είναι η μοναδική φορμή που προσφέρει μία κάθαρση με λίστη. Το χιλιοπαρμένο θέμα του φανόταρο που έχει χάσει τη μνήμη του και γράχει χωρίς οικογένεια, ο Άνούγι το έχει, πολύ σαστά, παντρέμει δώο το ψυχαναλυτικό θέμα της διπλής προσοικιότητος.

Είναι γνωστή η θεωρία ότι η ψυχική του παιδίος είναι ένας μαρτυρητικός όπυο στην φανερή έπιφανεία καταγράφονται οι τάσεις που έπιταρτούν και στην πίσω πλευρά, την άφανή, περιώνυμη πρέσβεια που έχουν καταστήσει... Δέν είναι ο Καλλιτρίτης, Παρθένια μου Άδριανά, έκανε μ' ανακομφισ, σ' εύχαριστώ που δεν είναι έκείνη. Άλλά γιατί εύχαριστώσ, άναρωτιέθηκε τέλος και άόκωσας τά χέλια της.

Η Άκνίκω άποφορημένη στην πραγματική έκείνη σκηνή που έδιδότανον μπροστά τους, δεν πρόσφερε τά μονολογια της Πρόκλας και την ταρική της.

Στό μεταξύ άρασαν να ξεκολώσουν. Ο Καλλιτρίτης σ' αυτόν τό διάστημα, θρισκόταν κίλως στό Γυμναστήριον και περιέμε, μαζί με τους άλλους έπιλεγμένους συνημοστούς του τό στήθημα του ξεκινούστων, έκείνο, όμως, άφορμώσ τά έρετα η άγανία τών έπιγες. Κάτω, νά, τ' άποσημασθη έρασοσ κάποια και άκόναισον στον υπέστυον τών άγώνων, την εναρξη τους. Σέ λίγο, άκού-

οιακής πόλης γιορταστική και τά 150 χρόνια από τις γεννησους του μεγάλου Ουγγαρέμου συνθέτου Φρανκ Λίστ. Ομήςλος η διακεκριμένη μουσικόλογος Άθ. Σπανοδι και έπεισε έργα Λίστ η έκλεκτή πιανίστα Μ. Χαροβίργου-Σιγόρα. Δέν παραλείπο να έκφράσοσ κί έδο τον θαυμασμό μου, για την άπρόσημη μουσική άφισημασται που δημιούργησε η Κωσταντοβίργου με άπό τά πιο ξεχωριστά πιάνα που έχω άκούσει προσημή στό ζωί μου. Αυτή είναι η δημιουργία!

Η Διεθνής Έκθεση ζωγραφικής έλεγε αούθα έπιτυχία και η Έλληνική αούθα ξεχώρισε σε τέχνη και φαντασία. Διακρίθηκε και θραυτα στους συμματρήτους μας, μεταξύ τών όποιων η νέα ζωγράφος Λάντα Κασταύ - Λαμπρου.

Ίσως να μην πρέπει να παραλείπω — προς όλο που δόε έπισημοσάσ — τον δική μου δικηστού στο τραγούδι, έινοσους Τ. Ρεσούτ με έργα έβκαν και Έλληνας συνθέτων, όπιν στην συνοδεία του πιανίστα της Δυρκής Σκηνής Στ. Κρητικού. Τόρα πός κί έγώ τό καταφέρω με τό ίδιο ξεχωριστά πιάνο; Ε' εύτυγχάς υπάρχει και ο Θεός της Μουσικής προστάτης μας!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΛΑΝΤΖΗΣ

ΕΡΓΟΛΑΒΟΣ ΜΩΣΑ-ΓΙΩΝ ΔΑΠΕΔΩΝ

ΑΓ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΑΓ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ 13 ΤΗΛ. 463.224

ΑΡΑΠΕΤΡΙΩΝΑ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Εγκαινιάζουμε άπό σήμερα μία στήλη για τό Θέατρο. Ο πατριότις και ανεργητής Πλάτων Β. Μουσιός, εισηγητής της δραματολογίας του έλευθερού άρχοντα, θά γράφη για τους άναγνώστες μας σε κάθε φύλλο και μία άνάλυση του κολλώτου έργου που θά παιέται στά χειμώνα.

ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΗΣ ΧΩΡΙΣ ΑΠΟΚΡΕΥΞΕΣ

Ο Άνούγι είναι ίσως ο μόνος θεατρικός συγγραφέας που διατήρησε τό σκίτηρα στη Γαλλική σκηνή — ίσως σ' όλες τις σκηνές — στις δύο μεταπολεμικές περιόδους και του Α' και του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Όχι μόνο για την άγέρστατη ποιότητα της πέννας του αλλά και γιατί έχει έναν τρόπο να έκφράζει την πικρα από την διάσωση των έλπιών των δύο πολεμών, καθολικά άποδοτικό. Ο Άνούγι δεν άποστηρίζει καμιά φιλοσοφική θέση, δεν έχει να προσφέρει ούτε νομίζοι ότι πιστεύει σε καμιά λύση, γι' αυτό και είναι στή βάση του άπασιόδοξος. Άν η αστύρα του έχει παραμείνει μόνο πικρή και όχι μνηστικη, τότε αυτό έχει παραμείνει άνθρωπος, δηλ. άνθρωπος με άνθρωπία.

Στα Ταξειδιώτη είναι η μοναδική φορμή που προσφέρει μία κάθαρση με λίστη. Το χιλιοπαρμένο θέμα του φανόταρο που έχει χάσει τη μνήμη του και γράχει χωρίς οικογένεια, ο Άνούγι το έχει, πολύ σαστά, παντρέμει δώο το ψυχαναλυτικό θέμα της διπλής προσοικιότητος